

Τα αδύνατα τοις ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ (Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Τσιμούρης)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Αυτό που θέλει ο Θεός, είναι να Τον επιθυμούμε, να λαχταράμε, να μην χάσουμε την λαχτάρα. Γιατί όταν χάνει κανείς την λαχτάρα, χάνει και την λαχτάρα για την ζωή ταυτόχρονα και ο άνθρωπος αφυδατώνεται πνευματικά.

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», την Δευτέρα 19 Οκτωβρίου ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Τσιμούρης, Θεολόγος, φιλοξένησε στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού, τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Χριστόδουλο Μπίθα, Συγγραφέα, Απόφοιτο του Οικονομικού Τμήματος της Νομικής και της Θεολογικής Σχολής και κληρικό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, σε μια συζήτηση με θέμα: «Τα αδύνατα τοις ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ».

Ο τίτλος της συζήτησης, όπως είπε ο π. Χριστόδουλος, επελέγη γιατί είναι ένα θέμα που σε όλη την ιστορία του χριστιανισμού, βλέπουμε ότι απασχόλησε τους Πατέρες και όλους τους χριστιανούς, όταν βλέπουν την αδυναμία του ανθρώπου να υπερβεί τον τρόπο της φύσης και να πορευθεί από το κατ' εικόνα στο καθ' ομοίωση. Δεν είναι ένα τωρινό πρόβλημα, αλλά στην περίοδο που διανύουμε, μέσα στην συγκεκριμένη περιρρέουσα ατμόσφαιρα και το πολιτισμικό πλαίσιο, μπορεί να

γίνεται πολύ πιο μπερδεμένο, γιατί ζούμε σε μια συγχυσμένη εποχή. Αναφέρθηκε στη συνέχεια ο π. Χριστόδουλος, στο γεγονός ότι βλέπουμε, κατά την διάρκεια της ιστορίας του χριστιανισμού, να υπάρχουν διάφορες τάσεις μεταξύ των ανθρώπων, σε ότι αφορά την σωτηρία.

«Υπάρχει πάντα η μέση οδός, των ανθρώπων εκείνων που υπερβαίνουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν και τους πειρασμούς, γίνεται εύφορη η γη της ψυχής τους και συνεχίζουν να πορεύονται προς τον Θεό. Πάρα πολλοί άνθρωποι όμως δεν αντέχουν και βρίσκονται σε μία κατάσταση απογοήτευσης, επειδή αισθάνονται ότι δεν τα καταφέρνουν, ότι είναι στάσιμοι είναι χλιαροί.» Και μία άλλη μεγάλη ομάδα ανθρώπων, μέσα στην ιστορία του χριστιανισμού, στρέφεται στον φανατισμό, γιατί ακριβώς όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να δεχτεί ότι είναι στάσιμος, του είναι πολύ πιο εύκολο να αρχίζει να επιτίθεται στους άλλους, να ετεροπροσδιορίζεται και να νοιώθει ότι ο ίδιος είναι καλά, αφήνοντας έτσι στην άκρη την μετάνοια. Στο σημερινό πολιτισμικό πλαίσιο που ζούμε, βλέπουμε ότι ένα μεγάλο μέρος των ανθρώπων έχει απομακρυνθεί από την Εκκλησία, βρίσκεται σε μία πολύ μεγάλη σύγχυση, σε μία ασάφεια και αυτή η σύγχυση επιτείνεται πολύ από το διαδίκτυο και την ταχύτατη μετάδοση της πληροφορίας. Υπάρχει ακόμη μία μεγάλη ομάδα ανθρώπων, που βρίσκεται στις παρυφές της Εκκλησίας, δηλώνουν ορθόδοξοι χριστιανοί, αλλά είναι ακατήχητοι και πολλοί από αυτούς δεν έχουν κάποια πνευματική καθοδήγηση.

Και τέλος, μία ακόμη μεγάλη ομάδα ανθρώπων, επιλέγουν έναν δρόμο απολυτότητας, ο οποίος είναι αδιέξοδος. «Βρισκόμαστε σε μία καμπή της ιστορίας, όπου η πειρασμική κατάσταση που επικρατεί, κάνει τους ανθρώπους ακόμα πιο συγχυσμένους, έτσι που και στην πορεία τους την πνευματική, έχουν πάρα πολλά προσκόμματα. Βυθισμένος ο άνθρωπος στα διάφορα προβλήματα, αδυνατεί να αποδιώξει τις μέριμνες, να προχωρήσει στην απάθεια.

Οπότε βρίσκεται εγκλωβισμένος μέσα σε μια κατάσταση ενός διαρκούς άγχους, όπου συνεχώς μεριμνά για το αύριο, παραβαίνοντας ένα βασικό λόγο του Κυρίου, που λέει ότι πρέπει να αφήσουμε την αυριανή μέρα και να ζήσουμε την σημερινή. Ούτως ή άλλως έχουμε μόνο την σημερινή ημέρα.» Οι περισσότεροι άνθρωποι οι οποίοι θρησκεύουν, συνέχισε ο π. Χριστόδουλος, αρκούνται και σήμερα, στο νόμο. Πολλοί δεν έχουν αντιληφθεί, ότι ο Κύριος έρχεται να καλέσει τον άνθρωπο σε αλλαγή, σε μετάνοια, έρχεται να του μιλήσει για υπέρβαση. Πολλοί άνθρωποι προσεγγίζουν την πίστη, όχι για να αλλάξουν, αλλά για να συμμορφωθούν, για να υποταχθούν, για να αισθανθούν κάποια ασφαλή όρια μέσα στα οποία νοιώθουν ότι δεν θα τους τιμωρήσει ο Θεός.

Ο λόγος του Χριστού είναι επαναστατικός, γιατί μιλάει για το πως ο άνθρωπος

μπορεί να αλλάξει, πως μπορεί με αυτά τα δώρα που του έδωσε ο Θεός, να υπερβεί τα όρια της φύσης, για να γίνει αυτό για το οποίο πλάστηκε. Πως ο άνθρωπος θα δεχθεί την χάρη του Αγίου Πνεύματος, αν δεν βγει από τα στενά όρια της καθημερινότητας του. «Το Ευαγγέλιο προορίζεται για όλους τους ανθρώπους και απευθύνεται σε όλους, με μία προϋπόθεση. Ότι ο άνθρωπος θα συνεργήσει με το έργο του Θεού, με την χάρη, για να μπορέσει να αλλάξει. Πρέπει να καταβάλει αυτήν την οδύνη, η οποία χρειάζεται για να πετάξει ο άνθρωπος από πάνω του, αυτά τα δέρματα προσωπείου που έχει.

Πρέπει κάποια στιγμή να μιλήσουμε ξεκάθαρα για τον πνευματικό νόμο που διέπει το ανθρώπινο γένος. Εξαντλήσαμε δυστυχώς, μια παλαιοδιαθηκική αντίληψη, μιλώντας περί Θεού τιμωρού, αγνοώντας ότι είναι ένας Θεός αγάπης, που ήρθε να μας πληροφορήσει ότι είμαστε πλασμένοι να ζούμε με αγάπη.»

ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ: